

Til lovforslag nr. L 189. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 28. april 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Repatrieringshjælp til flygtninge og indvandrere samt ændring af reglerne om behandling af klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Indvandrerrådet og Bashy Quraishy, Frederiksberg.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) har stillet en lang række spørgsmål under udvalgsarbejdet. Svarene på disse spørgsmål har sammen med de henvendelser, udvalget har fået fra bl.a. Indvandrerrådet, understreget, at den foreslåede model for repatriering af flygtninge og indvandrere ikke er egnet. Specielt ministerens svar ved såvel førstebehandling som under udvalgsarbejdet dokumenterer, at lovforslagets enkelte elementer hverken er særlig gennemarbejdede eller velbegrundede.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) deler

den skuffelse, Indvandrerrådet oplever på baggrund af deres meget ringe muligheder for at deltage i udarbejdelsen af dette forslag. De erfaringer, der er samlet i Indvandrerrådet, bør anvendes i særdeleshed i forslag af denne type.

Forslaget indeholder en del elementer, som gør, at SF må tage afstand fra det.

Selve princippet med repatriering er en god og rigtig tankegang, når vi taler om flygtninge. Her er det den sidste indsats, som et asylland gør for sine gæster i den proces, der blev sat i gang, da flygtningen blev tvunget til at forlade sit hjemland. Taler vi derimod om indvandre-re, rejser der sig en lang række andre problemstillinger.

SF så langt hellere, at man fra dansk side fastslog retten til at modtage pensioner, efterløn og eventuelt enkelte andre former for støtte, hvis man f.eks. efter et langt liv som indvandrere i Danmark ønskede at slå sig ned i oprindelseslandet. Ingen af de internationale aftaler eller konventioner forhindrer vel Danmark i at give bedre betingelser, end konventionerne foreskriver.

SF mener også, at ældre, der er blevet statsborgere, kunne være interesserede i at udnytte ordningen, hvis den var god nok, og at den således ikke ensidigt bør rettes mod udenlandske statsborgere. Trods deres stærkere tilknytning til Danmark, som forventes ifølge statsborgerskabet, så ved vi jo, at især ældre indvandrere kan få svært ved at få en god alderdom i Danmark. Dels glemmer man sit eget oprindelige sprog sidst. Dels har gamle venner og gamle